

De met slijk besmeurde renner op een bonkige helling. Omhoog geschreeuwd door Jan met de pet die met een koelbox uren in een weiland heeft staan wachten. Nergens wordt de romantiek van de koers zo gecultiveerd als rond de Ronde van Vlaanderen. Maar die nostalgie botst steeds vaker met de toenemende commercie, vip-dorpen en drinkgelagen.

Van nostalgie kun je niet leven

KWAREMONT

Met zijn imposante buik fier vooruit en een tevreden blik op zijn rood aangelopen gezicht, kijkt Johnny Duguin nog eens over de kassies op het Kwarentmontplein de renners na. Links en rechts staan de dubbele rijen met dranghekken al in positie om de toeschouwers morgen in het gareel te houden. En verderop klikt het geronk van de heftrucks en tractoren, waarmee de laatste hand wordt gelegd aan het gigantische vip-dorp even buiten het dorp Kwarentmont. Johnny is content. „Sagan, Sep Vanmarcke en Marcus Burghardt”, sont hij trots de ‘oogst’ van de dag op. Hij heeft ze vandaag allemaal voorbij zien fietsen. „Burghardt vloog de Paterberg op. Dat belooft wat”, tipt hij meteen zijn mogelijke kandidaat voor de eindzege.

Dat belooft zeker wat. Maar liefst 700.000 liefhebbers zullen morgen weer over de heuveltoppen in de Vlaamse Ardennen zwerfen met de hoogdag van het Belgische wielrennen. De jaarlijkse apotheose die het Vlaamse wielersport in vuur en

De man met de pet kan zo niet meer bij zijn favoriete renner. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Café-uitbater Frederik Penne

vlam zet en waarvoor de kachel afgelopen weken met de E3 Harelbeke, Gent-Wevelgem en Dwars door Vlaanderen al zorgvuldig is opgepoet. Rijen dik zullen ze op de hellingen en vanachter de hekken urenlang geduld oefenen om een glimp van hun helden op te vangen.

Frigofox en sandwiches

Ook Johnny heeft er in het verleden tussen gestaan. „Samen met mijn vrouw, met de *Frigofox* en de *sandwiches* langs de kant van de weg.” Maar dat hoeft van hem niet meer zo nodig. „Dat staat hier acht, negen rijen dik. Van de koers zie je niets.”

Want de wielersport mag dan praten op de toegankelijkheid en aantrekkelijkheid, voor de Ronde van Vlaanderen geldt dat volgens Johnny al lang niet meer. „Het is gigantisch druk geworden, eigenlijk niet meer plezant”, oordeelt de inwoner van Kwarentmont. „Om tien uur is het hier op het plein al afgeleiden vol en worden de pinten met tien tegelijk besteld.” Hij wijst op de hekken met zwart plastic waarmee woningen en tuinen dit jaar voor het eerst tegen zwalkende zatlopen beschermd moeten worden. Duguin heeft de gekte de afgelopen jaren

Wielergekte in Vlaanderen: een verzameling wielershirtjes uit vervlogen

tijden in café Gidon. FOTO'S DAVID VAN HAREN

Peter Sagan drinkt een kop koffie in café d'Oude Hoeve in Kwarentmont.

steeds nadrukkelijker zien toemen. Hij komt liever op donderdag en vrijdag kijken, als de ploegen het parcours verkennen en de renners de benen nog even los rijden in het Vlaamse land. „Dan kun je de renners soms nog de hand schudden.” De koers kijkt hij morgen op afstand

jaagd worden. Sinds organisator Flanders Classics in 2012 de Muur uit het parcours schrapt, ligt het zwaartepunt van de Ronde niet langer in Geraardsbergen, maar hier in de heuvels rond Kwarentmont.

Gemorrel aan parcours

Zelfs nu haat Gidon sluiten ze daar de ogen niet voor. Eigenaar Frederik Penne, zelf oud-prof, in ieder geval niet. „De wielersport moet mondialisatie, professioneler. Wil de Ronde *up to date* blijven, dan ontkomen we niet aan dat vip-gebeuren. Maar dat moet niet de hoofdmoet worden. De sport moet ook toegankelijk blijven voor de gewone man.” Als voorbeeld geeft hij de trend dat bezoekers tegenwoordig een speciale badge nodig hebben om aan de start bij de renners te kunnen komen. „Ik begrijp wel dat je niet iedereen bij de start kunt hebben. Maar de man met de pet kan zo niet meer bij zijn favoriete renner. Dat kan niet de bedoeling zijn.”

„Wat je beleeft op zo'n dag is een boek op zich”, zegt Roy Curvers uit Herzele gevraagd naar wat de Ronde van Vlaanderen voor hem betekent. „Wat je meemaakt, hoe dat leeft in België en wat je allemaal ziet om je heen.” Volgens de renner van Team Sunweb is het met weinig te vergelijken. „Het is de enige wedstrijd waarbij echt ieder dorp uitloopt. Je vindt geen honderd meter parcours waar geen mensen staan. Dit zijn wel de dagen waar je als renner naar uitkijkt. Een van de mooiste koersen van het jaar.” Curvers kan het weten, het wordt zijn elfde deelname morgen. „Mijn rol zal hetzelfde zijn als in voorgaande jaren. Ik ben de laatste die de jongens af moet zetten als de koers openbreekt. Met Mike (Teunissen red.) Edward Theuns en Soren Kragh Andersen hebben we drie mannen die een finale koers in zo selectief en zo heftisch. We zullen zien hoe het loopt.”

DOOR RON LANGENVELD

REPORTAGE RONDE VAN VLAANDEREN

blijft hoe dan ook de *verhalensport* die mensen met elkaar verbindt.” Al moet het financiële gewin niet de overhand krijgen, pleit ook Lagae. „De pendeel mag niet doorslaan. Dat is het compromis, het evenwicht dat je voortdurend moet zoeken. Voils.”

Zelfs nu haat Gidon sluiten ze daar de ogen niet voor. Eigenaar Frederik Penne, zelf oud-prof, in ieder geval niet. „De wielersport moet mondialisatie, professioneler. Wil de Ronde *up to date* blijven, dan ontkomen we niet aan dat vip-gebeuren. Maar dat moet niet de hoofdmoet worden. De sport moet ook toegankelijk blijven voor de gewone man.” Als voorbeeld geeft hij de trend dat bezoekers tegenwoordig een speciale badge nodig hebben om aan de start bij de renners te kunnen komen. „Ik begrijp wel dat je niet iedereen bij de start kunt hebben. Maar de man met de pet kan zo niet meer bij zijn favoriete renner. Dat kan niet de bedoeling zijn.”

'Sagan, mijn held'

Dat de soep, ondanks alle kritiek, zo heet nog niet getegen wordt in Vlaanderen, blijkt later in café d'Oude Hoeve in Kwarentmont. Het café, dat tot een paar jaar geleden nog gerund werd door de grootmoeder van wielrenner Dries Dierckx, ligt als een oase van authenticiteit ingeklemd tussen de witte vip-paleizen. „We hebben wel wat verbouwd”, verduidelijkt de nieuwe uitbater Joelle Coccioli. „Maar de boel ook zo origineel mogelijk proberen te houden.” Met een ouderwetse houtkachel nog steeds naast de bar en oude wielersportfoto's aan de muren heeft de tijd hier schijnbaar stilgestaan. Zelfs de aantrekkelijkheid van wielrenners blijkt hier nog authentiek. „Johan Museeuw loopt hier wel vaker binnen”, vertelt Coccioli, terwijl ze een hanger met een shirt van de *Leeuw van Vlaanderen* vanachter de bar tevoorschijn haalt. „De Leeuw” is niet de enige. Want even later spurt Coccioli naar buiten als ze hoort dat op de parkeerplaats naast het café niemand minder dan wereldkampioen Peter Sagan zijn training voor vandaag heeft afgesloten. „Mijn held”, doelt Coccioli euforisch. Sagan is zowel ook nog niet te beroerd om binnen nog even een kop koffie te komen drinken. „Sagan in mijn café! Wat een dag.” Ook dat is de wielrenner in Vlaanderen. „Ook dat is de Ronde”, zegt Coccioli.

Reageren?
ron.langenveld@delimburger.nl

Er komen steeds meer witte vip-tenten langs het parcours.

vanaf het balkon van een kennis wat verderop. Drie keer maar liefst zal het peloton dan het Kwarentmontplein passeren. De eerste keer na zo'n 120 kilometer koers. En daarna in de finale, als de renners in een lokale lus tweemaal over de Oude Kwarentmont en de Kapelmuur ge-

Ronde van Vlaanderen 2018

